

Nr 11.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om viss ändring i taxeringsförordningen.

(2:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 355, av herr Edberg har hemställts, »att riksdagen i skrivelse till regeringen hemställer om sådan ändring i taxeringsförordningen att däri uttryckligt stadgas att sådan uppgift till ledning för annans taxering, som enligt förordningen skall av inkomstutbetalare inges till taxeringsmyndighet, samtidigt i avskrift skall tillställas den betalningsmottagare som uppgiften avser».

Beträffande motiveringen för det i motionen framställda yrkandet får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 33 § taxeringsförordningen åligger det arbetsgivare att beträffande hos honom anställda personer till ledning vid taxeringen för inkomst eller förmögenhet varje år utan anmaning lämna uppgift å den anställdes förmåner under nästföregående år i form av avlöning, arvode eller annan ersättning för utfört arbete. Arbetsgivare, som är fysisk person, är dock skyldig avlämna uppgift endast i fråga om sådana förmåner, som utgått från av honom utövad rörelse eller från av honom bedrivet jordbruk eller skogsbruk. Uppgiftsskyldighet för ersättning för tillfälligt arbete föreligger ej om sådan ersättning under året utgått med mindre än 100 kronor till samma mottagare eller om beloppet utgått till sådan idkare av rörelse, som enligt lag varit skyldig föra handelsböcker. Från och med den 1 januari 1954 föreligger ej heller uppgiftsskyldighet om ersättning för tillfälligt arbete utgått till bokföringspliktig idkare av jordbruk eller skogsbruk.

Uppgiftsskyldighet åligger jämväl försäkringsbolag rörande viss skattepliktig utbetalning på grund av försäkring samt den som utbetalat royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt ävensom den som driver trävarurörelse eller eljest yrkesmässigt avverkar skog på annans mark beträffande utgivet vederlag för upplåten avverkningsrätt till skog.

Jämlikt 36 § 3 mom. taxeringsförordningen skall berörda uppgifter vara avlämnade senast den 31 januari under taxeringsåret.

Arbetsgivare, som ej behörigen fullgör sin uppgiftsskyldighet, kan enligt 142 § taxeringsförordningen ådömas bötesstraff.

I den föreliggande *motionen* har anförts bland annat följande. Hos företag och inrättningar, som hade kontorsorganisation, vilken ombesörjde den dem enligt 33 § taxeringsförordningen åliggande uppgiftsskyldigheten, hade det blivit vanligt att jämväl tillstålla den inkomsttagare uppgiften gällde kopia av det meddelande som ingåves till myndigheten. Med de stränga krav som numera ställdes på enskilda inkomsttagare, även då de inte vore bokföringsskyldiga, att redovisa alla inkomster de uppburit och hålla reda på vilket taxeringsår olika delinkomster influtit, måste det anses vara en rimlig fordran att envar deklarationsskyldig ägde lagenlig rätt att underrättas om de inkomstuppgifter för hans vidkommande som av respektive utbetalare ingåves till myndigheterna.

Utskottet. I den förevarande motionen har yrkats skrivelse till Kungl. Maj:t med hemställan om sådan ändring av 33 § taxeringsförordningen att däri uttryckligen föreskrives att arbetsgivare och andra, som utbetalat ersättning för utfört arbete och i följd härav hade att underrätta taxeringsmyndigheten härom, vore skyldiga tillstålla arbetstagaren kopia av den uppgift, som tillsändes taxeringsmyndigheten.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 17 mars 1950 ävensom den 15 maj 1952 har chefen för finansdepartementet tillkallat vissa sakkunniga för att dels biträda med en teknisk revision av kommunalskattelagen m. m. dels ock verkställa en översyn av taxeringsförordningens bestämmelser (1950 års skattelagssakkunniga). Ur direktiven för de sakkunnigas uppdrag, såvitt gäller översynen av bestämmelserna i taxeringsförordningen, må här anföras följande. Bestämmelserna om skyldigheten att avlämna uppgifter till ledning vid annans taxering borde granskas för att utröna i vad mån föreskrifterna borde ändras eller fullständigas. Såsom exempel på fall, där bestämmelserna behövde kompletteras, kunde åberopas att de allt vanligare pensionsstiftelserna för närvarande icke vore skyldiga att avlämna uppgifter om utbetalda pensioner. I fråga om skyldigheten att avlämna uppgifter till ledning vid annans taxering borde uppmärksammas det förhållandet, att gällande bestämmelser i vissa fall visat sig icke vara fullt effektiva, enär uttryckliga föreskrifter saknades om skyldighet att föra anteckningar eller räkenskaper av den beskaffenhet, att uppgiftsskyldigheten kunde behörigen fullgöras.

Då sålunda frågan om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för annans taxering och därmed sammanhängande kontrollåtgärder nu är föremål för utredning, och det i förevarande motion berörda spørsmålet, även om detsamma närmast tager sikte på att underlätta för de skattskyldiga att upprätta självdeklaration, därvid lämpligen bör övervägas, finner utskottet anledning saknas att nu förorda skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet. Utskottet avstyrker fördenskull den föreliggande motionen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att motionen II: 355 av herr Edberg om viss ändring i
taxeringsförordningen icke måtte föranleda någon riksdagens
åtgärd.

Stockholm den 24 februari 1953.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Spetz, Velandér,
Falk, Söderquist, Einar Eriksson, Snygg, Werner och Patrick Nilsson; samt
från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Or-
gård, Sundström, Olofsson, Brandt, Kollberg, Strandh, Vigelsbo och Nilsson
i Svalöv.
